

A szombathelyi Brenner János Általános Iskola
rajzpályázatot hirdet
„Furcsa hóember”
címmel.

A pályázat célja: az óvó nénik által felolvasott történethez illusztráció készítése.

- ❖ A pályázaton **nagycsoportos óvodások** vehetnek részt, **személyenként egy rajzzal**.
- ❖ A pályaművek **bármilyen vizuális technikával** készülhetnek (pl. ceruzarajz, zsírkréta, festés), **méretük A/4-es** nagyságú legyen.
- ❖ Kérjük, a munkák hátulján tüntessék fel az **alkotók nevét, életkorát, az óvoda nevét és címét**.
- ❖ A rajzokat **nem kell keretezni**.

Minden résztvevőt oklevéllel jutalmazunk és meghívjuk játszóházunkba.

A díjazottakat az eredményhirdetés és a kiállítás helyéről, idejéről, valamint nyereményükről külön értesítjük.

A pályázati munkák beküldési határideje:

2012. január 20.

Az eredményhirdetés várható időpontja: 2012. február 1.

Az alkotásokat a következő címre várjuk:

***Brenner János Óvoda, Általános Iskola és Kollégium
9700 Szombathely, Hollán E. u. 8.***

Jó munkát és hasznos időtöltést kívánunk!

Furcsa hóember

Egy téli éjszakán apró hópihéék kezdtek szállingózni az égből. A hóesés még másnap is tartott. Sőt harmadnap sem akarta abbahagyni. A Virágos tanya udvarán már térdig ért a hó.

Egyik reggel Szellő egy furcsa figurát pillantott meg az udvar közepén. Az idegen előredüllesztette nagy, kerek hasát, s szigorú tekintettel nézett a kalapja alól.

-Nézzétek!- kiáltott fel a póni. –Valaki van az udvarban! Menjünk, nézzük meg közelebről!

Az állatok óvatosan kimerészkedtek a pajtából, hogy jobban szemügyre vegyék az ismeretlen alakot.

-Csak óvatosan- figyelmeztetett Szellő-, nehogy ránk támadjon!

De a hóember nem támadt senkire. Csak nézte-nézte a szénfekete szemével az ijedt állatokat.

A pajtalakókat bosszantotta, hogy hiába beszélnek hozzá, nem áll velük szóba.

Egyszer csak leesett a répaorra a földre. Majdnem a kisbárány fejére.

-Mit képzelsz, te pimasz alak- förmedt rá Döfi, majd a szarvával feldöntötte a szigorú tekintetű vendéget.

Épp akkor szaladt ki a házból Borcsi. Azonnal észrevette, hogy a hóember romokban hever.

-Jaj, szegény hóemberkém! Mi történt veled? – És sírva szaladt vissza a házba.

Az állatok nagyon elszégyellték magukat.

Este már azon törték a fejüket, hogyan tehetnék jóvá a bűnüket. Először Szellő szólalt meg:

-Arra gondoltam, hogy építhetnénk egy új hóembert Borcsinak. Ki segít nekem?

-Én! Én!- kiáltották egymás után az állatok.

Kimentek az udvarra, s hozzáfogtak a nagy munkához.

A Borcsi hóemberéből megmaradt hatalmas hólabdákat egymásra rakták.

-Ez így nem jó!- szólta Kázmér, a kakas. –Elfelejtettük a taraját! Azzal felröppent a hóember fejére és egy kupac hóból cakkos tarajat tapasztott rá. Majd minden állat készített valamit a hóemberre: számfüleket, lóorrot, szarvakat, szárnyakat, farkat, patákat.

-Kész!- mondta elégedetten Szellő. Egy kicsit még gyönyörködtek a művükben, majd nyugovóra tértek.

Az éjszaka közepén menyét Miksa és Mirkó látogattak a tanyára. Most is, mint mindig, tojásra fáj a foguk. Nesztelenül lopakodtak a puha hóban. Egyszer csak így szólt Mirkó:

-Te, Miksa, én tegnap úgy láttam, hogy egy ember áll az udvar közepén. Mi van, ha még mindig ott áll?

-Az csak egy hóember volt. Én már sok ilyet láttam a városban. Nem kell félni tőle!- felelte Miksa.

Továbblopakodtak. De Mirkó újra megszólalt remegő hangon:

-Te, Miksa, az meg mi az Isten csudája ott a pajta előtt?

Miksa felemelkedett, hogy alaposabban szemügyre vehesse azt a valamit, amitől az öccse úgy megijedt.

-Hááát, nem is tudom- bizonytalanodott el Miksa. – Úgy vélem, valami szörnyeteg lehet. aki a pajta bejárata előtt örködik. Szaladjunk, öcsi, amíg fel nem fal bennünket!

Azzal sarkon fordultak, és úgy eliszkoltak, mintha ott sem lettek volna.

Reggel az állatok kiözönlöttek a pajtából, s körbeállták a művüket. Borcsi is kiszaladt az udvarra, amikor észrevette a különös építményt. A kislány ránézett a hóból készült lényre, és azonnal rájött, hogy kik építették. Nagyot kacagott, és így szólt az állataihoz:

-Ó, milyen csodálatos! És az a legjobb, hogy mindannyian benne vagytok ebben a hóállatban.

A pajtalakók nagyon örültek, hogy jókedvre derítették kis gazdájukat. S mit sem tudtak arról, hogy nemcsak egy mókás hóállatot, hanem egy házörzésre is alkalmas hősörnyet építettek.